

นิพนธ์ต้นฉบับ (Original article)

จิตวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา (Sports and Exercise Psychology)

THE COACHING EFFICACY OF YOUTH SPORT'S COACHES

Theerawith INTAPANYA¹ Wimonmas PRACHAKUL² and Phornphon PHIMPHAPHORN³

Department of Sports Science and Health, Faculty of Sports Science,
Kasetsart University Kamphaeng saen campus., Kamphaeng Saen, Nakhon Pathom. 73140

ABSTRACT

The purpose of the study was the coaching efficacy of youth sport's coaches. The populations were 256 of coaches in sports school of the department of physical education, ministry of tourism and sports in the academic year of 2015 (total 11 Sports School). These were males (N = 199, 77.73%) and females (N = 57, 22.27%), which ranging in age from 22 – 62 years ($\mu = 33.32$, $\sigma = 8.18$). The instrument was the coaching efficacy of youth sport's coaches, which was created and developed original form by the back translation method (Brislin, 1986)¹⁷ for the content language. Data were statistically analyzed by using percentage, mean, standard deviation, the construct validity and Cronbach's Alpha reliability and then average of each dimension of the coaching efficacy in coaches from total 11 sports school, average of each dimension of the coaching efficacy in sports school coaches between male and female, and between experience level more than or as 5 years and experience level less than 5 years.

The results are in: 1.) The coaching efficacy of youth sport's coaches of 24 items showed the construct validity and the Cronbach's Alpha reliability at 0.96, 2.) The average of each dimension of the coaching efficacy in coaches from total 11 sports school found that dimension of character building showed higher level of coaching efficacy and dimension of game strategy showed lower level of coaching efficacy, 3.) The average of coaching efficacy of male coaches showed higher level more than female coaches, 4.) The average of coaching efficacy of coaching experience level more than or as 5 years showed higher level more than coaching experience level less than 5 years.

(Journal of Sports Science and Technology 2015; 15(2); 331-342)

Key words : Coaching Efficacy, Youth Sport's Coaches

นิพนธ์ต้นฉบับ (Original article)

จิตวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา (Sports and Exercise Psychology)

ความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬาระดับเยาวชน

ธีรวิทย์ อินธิปัญญา¹ วิมลมาศ ประชากุล² และ พรพล พิมพาพร³

ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73140

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบสอบถามและศึกษาความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ซึ่งศึกษากับกลุ่มประชากร คือ ผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปีการศึกษา 2558 ทั้งหมด 11 โรงเรียน จำนวน 256 คน เป็นเพศชาย จำนวน 199 คน (ร้อยละ 77.73) และเป็นเพศหญิง จำนวน 57 คน (ร้อยละ 22.27) อายุระหว่าง 22 – 62 ปี (33.32 ± 8.18 ปี) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ จำนวนทั้งสิ้น 24 ข้อ คำถาม แบบสอบถามมีความเหมาะสมด้านโครงสร้าง ตลอดจนการใช้ภาษา ตามวิธีการแปลกลับ (back translation) ตามหลักการของ Brislin (1986)¹⁷ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยวิธีการของครอนบาคแอลฟา หาค่าเฉลี่ยคะแนนรวมรายข้อแบ่งตามแต่ละมิติของความเชื่อมั่นในการฝึก ในแต่ละโรงเรียนกีฬา จำนวน 11 โรงเรียน หาค่าเฉลี่ยในแต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง และค่าเฉลี่ยระหว่างผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การสอนกีฬาน้อยกว่า 5 ปี และ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การสอนกีฬามากกว่า หรือ เท่ากับ 5 ปี

ผลการวิจัย 1.) พบว่า แบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ทั้ง 24 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96 2.) ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมรายข้อในแต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา พบว่า ผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝึกในมิติของการสร้างคุณลักษณะมีค่าสูงที่สุด และผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝึกในมิติของเกม กลยุทธ์มีค่าต่ำที่สุด 3.) ความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง 4.) ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การสอนกีฬามากกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อมั่นในการฝึกมากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การสอนกีฬาน้อยกว่า 5 ปี

(Journal of Sports Science and Technology 2015; 15(2); 331-342)

คำสำคัญ : ความเชื่อมั่นในการฝึก ผู้ฝึกสอนกีฬาระดับเยาวชน

บทนำ

ผู้ฝึกสอนถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อนักกีฬาเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักกีฬา ตั้งแต่การคัดเลือกตัวนักกีฬา วางแผนการฝึกซ้อม ควบคุมการฝึกซ้อม ให้คำแนะนำ จนสิ้นสุดการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับที่ ประโยค (2541)⁴ ได้อธิบายถึงผู้ฝึกสอนว่า เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อทีมและนักกีฬา หากนำมาเปรียบเทียบกับส่วนต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ ก็เปรียบเหมือนส่วนที่เป็นสมองซึ่งมีหน้าที่ควบคุมและสั่งการ ซึ่งมีส่วนในการพัฒนานักกีฬาในหลายๆ ด้าน เช่น เทคนิค แบบแผน และ กลยุทธ์วิธีในการแข่งขัน เพราะนอกเหนือจากความสามารถของผู้เล่นแล้ว ความสามารถของผู้ฝึกสอน การฝึก การวางแผน และรูปแบบของการเล่นก็เป็นปัจจัยสำคัญที่นำชัยชนะมาสู่ทีม⁷ สอดคล้องกับ ทศน์ (2552)⁹ ได้กล่าวว่า ผู้ฝึกสอน หมายถึงผู้ที่ช่วยเหลือ กระตุ้น จูงใจให้ผู้รับการฝึกค้นหาศักยภาพของตนเอง พัฒนาขีดความสามารถ รวมทั้ง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกซ้อม การเตรียมทีมนักกีฬา การสอนและเทคนิคและแทคติกต่างๆ ตลอดจนการควบคุมนักกีฬาในทีม⁵ และต้องให้ความสำคัญในการเสริมสร้างนักกีฬาระดับเยาวชนด้วย เพราะการเสริมสร้างนักกีฬาระดับเยาวชนนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เยาวชนจะเป็นกำลังหลักและมีความสำคัญในอนาคตของทีม ฉะนั้นจึงต้องมีการฝึกและเตรียมทีมกีฬาเยาวชนตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งผู้ฝึกสอนที่อยู่กับนักกีฬาเยาวชนจะเป็นผู้ที่ให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพได้ดีที่สุด นักกีฬาเองก็จะมีใจเชื่อใจและเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนอีกด้วย ซึ่งการเป็นผู้ฝึกสอนนั้นจะต้องมีหน้าที่และบทบาทที่ดีอยู่หลายประการ จึงทำให้ทีมหรือนักกีฬาไปสู่ความสำเร็จได้ คนที่จะเป็นผู้ฝึกสอนนั้น จะต้องมีความตั้งใจจริง จะต้องมีความรู้และประสบการณ์เป็นพื้นฐาน สิ่งที่สำคัญยิ่งก็จะต้องได้รับการฝึกอบรมและศึกษาหาความรู้และฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง^{3,8} นอกจากนี้จะมีความรู้ในด้านกีฬาที่รับผิดชอบแล้ว ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องมีพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา จะช่วยให้ผู้ฝึกสอนฝึกนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการนำเอาหลักการ ทฤษฎี แนวคิด ทักษะ กลยุทธ์ทางจิตวิทยาการกีฬามาใช้ จะช่วยสร้างความสำเร็จ ซึ่งจิตวิทยาการกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาศาสตร์การกีฬา สอดคล้องกับ นฤพนธ์ และ จิรภรณ์ (2540)² ได้กล่าวถึงผู้ฝึกสอนกีฬาว่า เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการปรับเรื่องความสำเร็จ ความล้มเหลว ความพอใจ ความคับข้องใจ ความสุขและความเศร้า สำหรับนักกีฬา และยังสอดคล้องกับ Gibson and Dembo (1984)¹⁴ ได้กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงจะยิ่งเป็นที่ยอมรับ และแสดงให้เห็นถึงความอดทนต่อปัญหาและอุปสรรค ไม่ย่อท้อต่อความล้มเหลว และใช้เวลาในการฝึกสอนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ฝึกสอนที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองน้อย

องค์ประกอบด้านจิตวิทยาการกีฬาของโค้ชหรือผู้ฝึกสอนที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพทางด้านจิตใจของนักกีฬา คือ ความเชื่อมั่นในการฝึก (coaching efficacy) โดยความเชื่อมั่นในการฝึกหมายถึง ความเชื่อว่าตนเองนั้นมีความสามารถ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และสมรรถภาพของนักกีฬาที่เขาได้ฝึก¹³ การสอนหรือการฝึกต้องอาศัยความรู้ทั้งทางด้าน การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และประสบการณ์ในการสอนที่ประสบความสำเร็จ เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักกีฬา ซึ่งจะต้องเน้นต่อสิ่งที่ส่งผลต่อสมรรถภาพของนักกีฬาทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนอาจมีอิทธิพลมาจากตัวแปรต่างๆ จากการที่จะให้นักกีฬามีศักยภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจที่พร้อมที่จะฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ผู้ฝึกสอนก็มีส่วนสำคัญในการพัฒนาด้วย ดังนั้น ถ้าผู้ฝึกสอนมีความสามารถที่จะสอนนักกีฬาของเขาจะทำให้ให้นักกีฬาของเขานั้นประสบความสำเร็จ แต่การที่จะหาความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนนั้นจะต้องมีการสร้างเครื่องมือขึ้นมา ซึ่ง Feltz et al. (1999)¹³ ได้เสนอต้นแบบของความเชื่อมั่นในการฝึกเป็นส่วนประกอบในการกำเนิดของข้อมูลในความเชื่อมั่น และประสิทธิภาพหรือผลของความเชื่อมั่นในการฝึก สามารถประเมินได้จากการใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึก (coaching efficacy scale) และกรอบความคิดของแบบสอบถาม

ความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬาประกอบด้วย 4 มิติ คือเกมกลยุทธ์ (game strategy) แรงจูงใจ (motivation) เทคนิค (technique) และการสร้างคุณลักษณะ (character building) ซึ่งการศึกษาพบว่า ผู้ฝึกสอนที่มีความเชื่อมั่นในการฝึกสูง ทำให้นักกีฬาของเขามีความรู้สึกพึงพอใจและมีความสุขที่สูง และผู้ฝึกสอนที่มีความเชื่อมั่นในการฝึกต่ำ พบว่ามีเปอร์เซ็นต์ในการชนะน้อย การทำให้นักกีฬาพึงพอใจมีน้อย รวมถึงการให้ความชื่นชมและให้กำลังใจแก่นักกีฬาก็มีน้อยไปด้วย Nurul and Kang (2014) ¹⁶ พบว่า ผู้ฝึกสอนที่มีระดับสูงขึ้นหรือมีประสบการณ์มากกว่า จะมีประสิทธิภาพของการสอนที่ดีกว่าในการฝึกนักกีฬาของพวกเขา และด้วยเหตุนี้สามารถที่จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้

ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและทางด้านจิตใจ ให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้วิจัยจึงสนใจในการที่จะพัฒนาแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทยขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาไทย และยังต้องการศึกษาความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในการฝึกในแต่ละมิติของผู้ฝึกสอนกีฬาในระดับเยาวชน
3. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง
4. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ระหว่างระดับประสบการณ์การสอนกีฬาน้อยกว่า 5 ปี และระดับประสบการณ์การสอนกีฬามากกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปีการศึกษา 2558 ทั้งหมด 11 โรงเรียน จำนวน 256 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ชนิดกีฬา ประสบการณ์ ในการฝึกสอนกีฬา และรายการแข่งขันกีฬาที่เคยส่งนักกีฬาเข้าร่วม และส่วนที่ 2 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย พัฒนามาจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ The Coaching Efficacy Scale (CES; Feltz et al., 1999)

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการขออนุญาตใช้แบบสอบถามจากเจ้าของผู้สร้างแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ Prof.Dr.Deborah L. Feltz ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้า และการพัฒนาแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นฉบับภาษาไทย โดยใช้วิธีการแปลกลับ (back translation) ตามหลักการของ Brislin (1986) ¹⁷ โดยทำการแปลต้นฉบับเป็นภาษาไทยและแปลกลับจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษอีกครั้ง โดยผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาการกีฬาและภาษาอังกฤษ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาให้มีความสมบูรณ์ ผู้ตอบสามารถเข้าใจและวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา และตรวจสอบความตรงของเนื้อหาฉบับแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษเปรียบเทียบกับต้นฉบับโดยชาวต่างชาติเจ้าของภาษา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือรับรองการทำวิทยานิพนธ์จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร พร้อมทั้งประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และติดต่อเจ้าหน้าที่ประสานงาน ของโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งหมด 11 โรงเรียน เมื่อได้รับการประสานงานเรียบร้อยแล้ว ได้ส่งแบบสอบถามแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ทางไปรษณีย์ ไปยังโรงเรียนกีฬาทั้งหมด 11 โรงเรียน และเมื่อแต่ละโรงเรียนทำแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ก็รวบรวมแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ที่ส่งกลับมาหาผู้วิจัย พร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ย (mean) และคำนวณร้อยละ (percentage) ของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มประชากร และวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient: α)

ผลการวิจัย

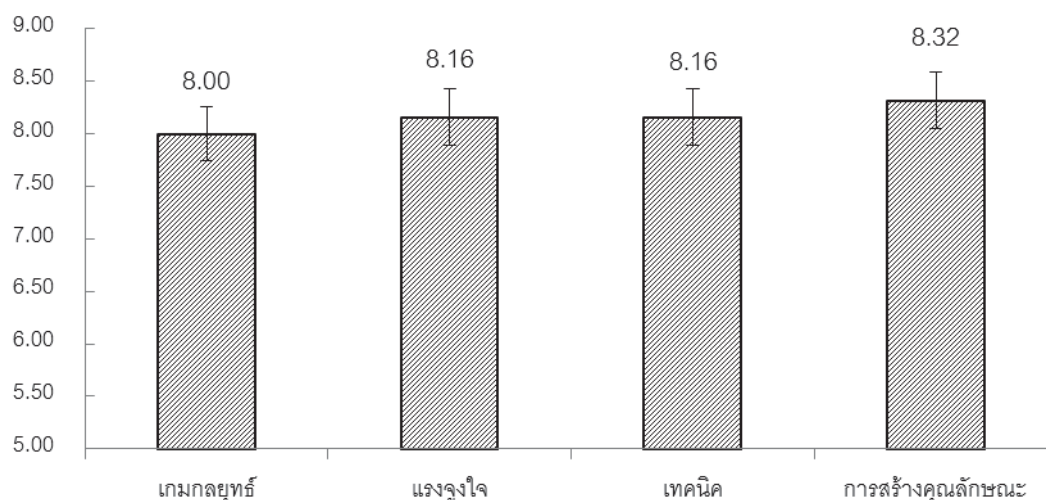
ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ไปหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาระดับเยาวชน ที่ฝึกสอนอยู่ที่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ประจำปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive random sampling) และนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย มาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นโดยวิธีการของครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha reliability) ได้ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และค่าอำนาจจำแนก แต่ละข้อสูงกว่า 0.5⁶ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทยต่อไป

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนรวมรายข้อแบ่งตาม แต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ในแต่ละโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีทั้งหมด จำนวน 11 โรงเรียนแบ่งตามแต่ละโรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวน 21 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 8.44 แรงจูงใจ คือ 8.46 เทคนิค คือ 8.56 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.58 และรวมทุกมิติ คือ 8.50 โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง มีจำนวน 21 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 8.29 แรงจูงใจ คือ 8.40 เทคนิค คือ 8.37 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.48 และรวมทุกมิติ คือ 8.38 โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน 40 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 8.14 แรงจูงใจ คือ 8.23 เทคนิค คือ 8.37 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.45 และรวมทุกมิติ คือ 8.28 โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 29 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 8.04 แรงจูงใจ คือ 8.12 เทคนิค คือ 8.20 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.29 และรวมทุกมิติ คือ 8.15 โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวน 20 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 8.08 แรงจูงใจ คือ 8.18 เทคนิค คือ 8.10 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.28 และรวมทุกมิติ คือ 8.15 โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น มีจำนวน 22 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 7.83 แรงจูงใจ คือ 8.13 เทคนิค คือ 8.16 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.34 และรวมทุกมิติ

คือ 8.09 โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง มีจำนวน 20 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 7.82 แรงจูงใจ คือ 8.10 เทคนิค คือ 8.13 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.28 และรวมทุกมิติ คือ 8.06 โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีจำนวน 13 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 8.01 แรงจูงใจ คือ 8.13 เทคนิค คือ 7.97 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.04 และรวมทุกมิติ คือ 8.04 โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง มีจำนวน 22 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 7.86 แรงจูงใจ คือ 8.08 เทคนิค คือ 7.98 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.18 และรวมทุกมิติ คือ 8.01 โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี มีจำนวน 26 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 7.70 แรงจูงใจ คือ 8.01 เทคนิค คือ 7.73 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.23 และรวมทุกมิติ คือ 7.92 โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน 22 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 7.76 แรงจูงใจ คือ 7.90 เทคนิค คือ 7.90 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.23 และรวมทุกมิติ คือ 7.91 และรวมทุกโรงเรียนกีฬาทั้งหมด 11 โรงเรียน มีจำนวน 256 คน มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึก ในมิติเกมกลยุทธ์ คือ 8.00 แรงจูงใจ คือ 8.16 เทคนิค คือ 8.16 การสร้างคุณลักษณะ คือ 8.32 และรวมทุกมิติ คือ 8.14

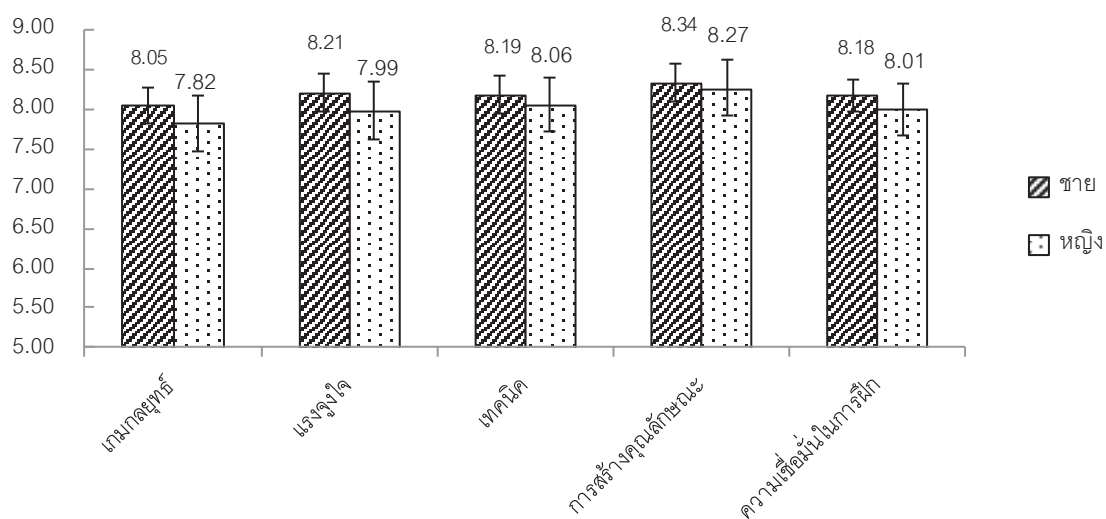
ตารางที่ 1 จำนวนและค่าเฉลี่ยคะแนนรวมรายข้อแบ่งตาม แต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ในแต่ละโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีทั้งหมด จำนวน 11 โรงเรียน

โรงเรียนกีฬา สังกัด กรมพลศึกษา กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา	N	เกมกลยุทธ์		แรงจูงใจ		เทคนิค		การสร้าง คุณลักษณะ		ผลรวมความ เชื่อมั่นใน การฝึก	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ	21	8.44	.21	8.46	.25	8.56	.21	8.58	.23	8.50	.15
โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง	21	8.29	.25	8.40	.17	8.37	.24	8.48	.29	8.38	.15
โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	40	8.14	.42	8.23	.42	8.37	.35	8.45	.42	8.28	.35
โรงเรียนกีฬาจังหวัด นครศรีธรรมราช	29	8.04	.45	8.12	.48	8.20	.45	8.29	.45	8.15	.39
โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์	20	8.08	.49	8.18	.58	8.10	.67	8.28	.56	8.15	.54
โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น	22	7.83	.56	8.13	.57	8.16	.45	8.34	.51	8.09	.45
โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง	20	7.82	.40	8.10	.56	8.13	.44	8.28	.61	8.06	.43
โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา	13	8.01	.41	8.13	.25	7.97	.36	8.04	.38	8.04	.29
โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง	22	7.86	.67	8.08	.61	7.98	.68	8.18	.43	8.01	.53
โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	26	7.70	.66	8.01	.81	7.83	.67	8.23	.97	7.92	.69
โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	22	7.76	.56	7.90	.66	7.90	.74	8.23	.48	7.91	.59
รวมทุกโรงเรียน	256	8.00	.52	8.16	.54	8.16	.54	8.32	.53	8.14	.47

ภาพที่ 1 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในการฝึก (คะแนนสูงสุด คือ 9 และคะแนนต่ำที่สุด คือ 0) แต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา

จากภาพที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในการฝึก แต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา รวมทุกโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในการฝึกแต่ละมิติ ดังนี้ มิติการสร้างคุณลักษณะ คือ 8.23 แรงจูงใจ คือ 8.16 เทคนิค คือ 8.16 และเกมกลยุทธ์ คือ 8.00 ตามลำดับ

ภาพที่ 2 กราฟแสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึก (คะแนนสูงสุด คือ 9 และคะแนนต่ำที่สุด คือ 0) ของผู้ฝึกสอนกีฬาระหว่างผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชายและผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง

จากภาพที่ 2 ค่าเฉลี่ยในแต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ระหว่างเพศชาย และ เพศหญิง พบว่า มิติของเกมกลยุทธ์ ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 8.05 มากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 7.82 มิติของแรงจูงใจ ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 8.21 มากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 7.99 มิติของเทคนิค ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 8.19 มากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 8.06 มิติของการสร้างคุณลักษณะ ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 8.34 มากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 8.27 และ ความเชื่อมั่นในการฝึก ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 8.18 มากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 8.01

ค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ระหว่างผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การสอนกีฬาน้อยกว่า 5 ปี และ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มี ประสบการณ์การสอนกีฬามากกว่า หรือ เท่ากับ 5 ปี พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การสอนกีฬามากกว่า หรือ เท่ากับ 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อมั่นในการฝึก เท่ากับ 8.29 ซึ่งมากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การสอนกีฬาน้อยกว่า 5 ปี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อมั่นในการฝึก เท่ากับ 8.02

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ที่ได้จากวิธีการแปลกลับ (back translation) ตามหลักการของ Brislin (1986)¹⁷ หลังจากนั้นจึงทำการแปลกลับไปเป็นต้นฉบับ โดยแต่ละขั้นตอนจะดำเนินการโดยบุคคลที่ไม่ใช่คนเดิมที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ และต้องมีความเข้าใจทางด้านภาษาต่างประเทศที่ตรงกับเอกสารต้นฉบับเป็นอย่างดี ขณะที่ขั้นตอนสุดท้ายเป็นการทดสอบความหมายที่ถูกต้องตรงกันระหว่างภาษาของต้นฉบับกับฉบับที่ได้รับการแปลกลับเป็นภาษาเดิม โดยผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ภาษาของต้นฉบับเป็นภาษาประจำชาติ (native speaker) จึงสรุปได้ว่าวิธีการนี้มีความน่าเชื่อถือเป็นอย่างมาก อีกทั้งในการศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาบนความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมสังคม จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบความมีเหตุมีผลและการตอบสนองที่อยู่บนหลักการความเป็นไปในวัฒนธรรมนั้นๆ โดยเฉพาะการศึกษาที่ต้องเกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย การแข่งขันกีฬา ซึ่งต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น วัฒนธรรม ระดับการแข่งขันกีฬา และเชื้อชาติภาษา¹ ดังนั้นการพัฒนาแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ที่ผู้วิจัยนำมาจากต้นฉบับของ Feltz et al. (1999)¹³ (The Coaching Efficacy Scale: CES) มาพัฒนาเป็นฉบับภาษาไทย โดยผ่านกระบวนการศึกษาวิจัย จึงถือได้เป็นแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา สำหรับการตรวจคุณภาพของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ในด้านอำนาจการจำแนก (discrimination) ของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จากวิธีการแปลกลับ (back translation)¹⁷ โดยประกอบด้วยข้อคำถาม ทั้งหมด 24 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อคำถาม มาหาอำนาจการจำแนกของข้อคำถาม เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของข้อคำถามในแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ทั้งหมด 24 ข้อ ว่าสามารถจำแนกบุคคลในกลุ่มที่มีระดับคะแนนความเชื่อมั่นในการฝึกต่ำ กับบุคคลในกลุ่มที่มีระดับคะแนนความเชื่อมั่นในการฝึกสูงได้หรือไม่ โดยการจำแนกเป็นรายข้อโดยการหา ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาโดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach's alpha reliability) โดยข้อคำถามมี ค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 สามารถนำไปใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย^{6,10} ในส่วนการตรวจคุณภาพในด้านความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง

ภายใน (internal consistency) ตามวิธีการของครอนบาค แอลฟา (Cronbach's alpha reliability) ได้ค่า สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ซึ่งถือว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ใน ระดับสูง ตามที่เกณฑ์ของ Fisher and Corcoran (1994)¹⁸ และยังสอดคล้องกับที่ Feltz et al. (1999)¹³ ซึ่งทำการประเมินค่าจากข้อคำถามของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึก (Coaching Efficacy Scale) ในค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) คือ 0.93 ของ และในแต่ละมิติ คือ เกมกลยุทธ์ เท่ากับ 0.87 แรงจูงใจ เท่ากับ 0.90 เทคนิค เท่ากับ 0.88 และการสร้างคุณลักษณะ เท่ากับ 0.89 ตามลำดับ โดยที่ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (reliability) ของทั้ง 4 มิติ โดยทำการวัด ผู้ฝึกสอนกีฬา ระดับ High School จำนวน 29 คน วัด 2 ครั้ง ระยะห่าง 1 สัปดาห์ โดยค่าวัดสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient alphas) และการวัดค่าสัมประสิทธิ์ซ้ำ (test – retest coefficient) สำหรับการย่อยขนาดการวัด เป็นที่ยอมรับ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient alphas) ของ Coaching Efficacy Scale เท่ากับ 0.95 และการวัดค่าสัมประสิทธิ์ซ้ำ (test – retest coefficient) เท่ากับ 0.82 จึงถือได้ว่าเป็นแบบวัดที่มีความเชื่อมั่นสูง

ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมรายข้อในแต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา พบว่า ผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝึกในมิติของการสร้างคุณลักษณะมีค่าสูงที่สุด คือ 8.32 ผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝึกในมิติของเกมกลยุทธ์มีค่าต่ำที่สุด คือ 8.00 และ ผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝึกในทุกมิติคือ 8.14 สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความเชื่อมั่นในการฝึกนักกีฬา ในมิติของการสร้างคุณลักษณะเป็นอย่างมาก ซึ่งจะส่งผลดีต่อตัวนักกีฬาที่เราได้ฝึก เพราะมิติของการสร้างคุณลักษณะ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาและทัศนคติเชิงบวกให้กับทีมและนักกีฬาอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ Lena Fung (2003)¹⁵ ได้ศึกษาและประเมินความเชื่อมั่นในการฝึกเพื่อเป็นตัวชี้วัดความต้องการการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีค่าความเชื่อมั่นในการฝึกในมิติของการสร้างคุณลักษณะมีค่าสูงที่สุด จะทำให้มีการสร้างทัศนคติทางบวกและเสริมสร้างการเล่นแบบบริสุทธิ์ยุติธรรมแก่นักกีฬาของเขา รวมไปถึงการเคารพเชื่อฟังผู้อื่น มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมทีมและทีมอื่นๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่ผู้ฝึกสอนควรมี เพราะว่าการสร้างคุณลักษณะที่ดีให้แก่ักกีฬาตั้งแต่เป็นระดับเยาวชนจะสามารถเป็นพื้นฐานให้กับการสร้างทัศนคติที่ดีแก่นักกีฬา และนักกีฬาจะเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ที่ดีตั้งแต่เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน เมื่อนักกีฬาขึ้นมาเป็นนักกีฬาอาชีพ ความรู้พื้นฐานของทัศนคติทางบวกและการเล่นอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม จะส่งผลให้แก่นักกีฬาเองและทีมกีฬาด้วย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Behzad et al. (2013)¹¹ ได้ศึกษาความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความสัมพันธ์ต่อนักกีฬาในลีกกีฬาประเทศอิหร่าน ผลวิจัยพบว่า ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อทีมและนักกีฬา โดยเขาเป็นปัจจัยที่สามารถทำให้ทีมและนักกีฬาได้รับผลที่ดีหรือผลที่ไม่ดีโดยการกระทำของเขา ซึ่งการที่ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในการฝึกอยู่ในระดับสูงก็จะมีโอกาสทำให้ทีมและนักกีฬาภายในทีมประสบความสำเร็จมาก

ค่าเฉลี่ยในแต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยมีความแตกต่างแต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬาในมิติเกมกลยุทธ์ แรงจูงใจ เทคนิค การสร้างคุณลักษณะ และผลรวมความเชื่อมั่นในการฝึก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศแล้ว อธิบายได้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชาย มีความเชื่อมั่นในการฝึกมากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง ในทุกมิติของความเชื่อมั่นในการฝึก เพราะเพศชาย เป็นเพศที่มีความมั่นใจในตนเอง มีความเชื่อมั่นในสิ่งที่จะทำ มีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจัง มุ่งหวังผล อยู่เหนือคนอื่น¹² รวมทั้งการเข้าใจเกมการแข่งขัน การใกล้ชิดกับนักกีฬา เพราะกีฬาส่วนใหญ่ต้องใช้ความก้าวร้าว ความฮึกเหิม ในการแข่งขัน ซึ่งคุณสมบัติพวกนี้เป็นลักษณะประจำตัวเฉพาะเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัย ของ Kavussanu and

Boardley (2008)¹⁹ ได้ทำการศึกษาเรื่องความเชื่อมั่นในการฝึก (coaching efficacy) และประสิทธิภาพในการฝึก (effectiveness) ในการทดสอบการทำนายและเปรียบเทียบระหว่างผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ซึ่งได้นำแบบสอบถาม The Coaching Efficacy Scale (CES; Feltz et al., 1999)¹³ มาใช้ ซึ่งเป็นต้นแบบของการทดสอบ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าในผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ การฝึกสอนเป็นผลบวกกับการทำนาย เทคนิค ความเชื่อมั่นในการฝึกและโค้ชมีเกมกลยุทธ์มากกว่าผู้หญิง

การทดสอบค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ระหว่างผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การฝึกสอนกีฬาน้อยกว่า 5 ปี และ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การฝึกสอนกีฬามากกว่า หรือ เท่ากับ 5 ปี โดยผลการทดสอบพบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มี ประสบการณ์การฝึกสอนกีฬามากกว่า หรือ เท่ากับ 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อมั่นในการฝึก เท่ากับ 8.29 ซึ่งมากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การฝึกสอนกีฬาน้อยกว่า 5 ปี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อมั่นในการฝึก เท่ากับ 8.02 สามารถอธิบายได้ว่า ประสบการณ์ในการฝึกและสอนประสบการณ์ในการสอนนั้นมีความสำคัญในการฝึกนักกีฬา เพราะผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ที่มากกว่า จะสามารถฝึกและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีกว่า เขาจะนำจากประสบการณ์ที่เกิดกับตัวเขาเองหรือเคยเกิดกับนักกีฬาที่เขาเคยฝึก นำมาแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nurul and Kang (2014)¹⁶ ได้ศึกษาเกี่ยวกับ อิทธิพลของประสบการณ์การเล่นและการศึกษาในการฝึกสอนของความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬาเยาวชนประเทศมาเลเซีย ต้องการศึกษาวว่าผู้ฝึกสอนที่มีความรับผิดชอบในการฝึกฝนส่งผลให้ประสิทธิภาพนักกีฬา หนึ่งในปัจจัยที่จะส่ง ผลการฝึก พบว่า ผู้ฝึกสอนที่มีระดับสูงขึ้นไปหรือมีประสบการณ์มากกว่า แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการสอนที่ดีว่า ในการนำนักกีฬาของพวกเขาและด้วยเหตุนี้สามารถที่จะทำให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จได้

สรุปผลการวิจัย

แบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย มีค่าอำนาจจำแนกในแต่ละข้อ สูงกว่า 0.5⁶ และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96¹⁸

ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมรายข้อใน แต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา พบว่า ผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝึกในมิติของการสร้างคุณลักษณะมีค่าสูงสุด คือ 8.32 ผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝึกในมิติของเกมกลยุทธ์มีค่าต่ำที่สุด คือ 8.00 และ ผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝึกในทุกมิติคือ 8.14

ค่าเฉลี่ยในแต่ละมิติของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ระหว่างเพศชายและ เพศหญิง พบว่า ความเชื่อมั่นในการฝึก ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 8.18 มากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 8.01

ค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ระหว่างผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การฝึกสอนกีฬาน้อยกว่า 5 ปี และ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มี ประสบการณ์การฝึกสอนกีฬามากกว่า หรือ เท่ากับ 5 ปี พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การฝึกสอนกีฬามากกว่า หรือ เท่ากับ 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อมั่นในการฝึก เท่ากับ 8.29 ซึ่งมากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์การฝึกสอนกีฬาน้อยกว่า 5 ปี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อมั่นในการฝึก เท่ากับ 8.02

เมื่อพิจารณาผลจากการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กระบวนการทางสถิติและการวิจัยสรุปได้ว่าแบบสอบถามดังกล่าวเป็นแบบประเมินที่มีคุณภาพอยู่ในระดับสูง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการได้ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจสอบรายละเอียดต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์อย่างดียิ่งตลอดมา และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬา ฉบับภาษาไทย ทั้ง 5 ท่าน รวมถึงผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปีการศึกษา 2558 ทั้งหมด 11 โรงเรียน และผู้ประสานงานทุกท่าน ที่สละเวลาและให้ความร่วมมือในการวิจัย จนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

1. ฉัตรกมล สิงห์น้อย และ นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการหมดไฟในนักกีฬา : การพัฒนาแบบสอบถามการหมดไฟในนักกีฬา. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา. 2552;9(1-2):241-258
2. นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร และ จิรกรณ ศิริประเสริฐ. คุณลักษณะที่ดีของการเป็นผู้ฝึกสอน(มุมมองทางจิตวิทยา). วารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา. 2540;1(1):29
3. เจษฎา เจียรนัย. โค้ช. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ; 2530.
4. ประโยค สุทธิสง่า. การบริการเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช; 2541.
5. พิเชิต ภูติจันทร์. กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของมนุษย์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์; 2535.
6. สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์. คู่มือการวัดทางจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช; 2546.
7. สมคิด ยอดระบำ. คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ไทยแลนด์ ยูนิเวอร์ซิตีคัพ ตามการรับรู้ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ; 2544.
8. อนันต์ อัฐ. หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช; 2536.
9. ทศน์ จารุศักดิ์ศรี. Effective Coaching ตอน “ 3 ใจในการเป็นโค้ช ”. แหล่งที่มา: <http://www.upperknowledge.com/ArticleDetail.aspx?id=93>, 22 มิถุนายน 2552\; 2552.
10. บุญชม ศรีสะอาด. วิเคราะห์อำนาจจำแนก. บทความของ รองศาสตราจารย์ บุญชม ศรีสะอาด. แหล่งที่มา: <http://www.watpon.com/boonchom/discriminant.pdf>, 25มิถุนายน 2550; 2550.
11. Behzad Soheili, Farshad Tojari and Abdolreza Amirtash. The impact of coaches self efficacy on relationship between the coach – athlete in sports leagues of Iran. European Journal of Experimental Biology. 2013;3(1):52 - 56.
12. Ben, S.L. On the utility of alternative procedure of assessing psychological androgyny. Journal of consulting and Clinical Psychological. 1978;45(2):196 - 205.
13. Feltz, D.L., M.A. Chase, S.E. Moritz and P.J. Sullivan. A Conceptual Model of Coaching Efficacy: Preliminary Investigation and Instrument Development. Journal of Educational Psychology. 1999:765 - 776.
14. Gibson, S. and M.H. Dembo. Teacher Efficacy: A Construct Validation. Journal of Educational Psychology. 1984;76(4):569 - 582.

15. Lena Fung, P. D. ASSESSMENT: Coaching Efficacy As Indicators Of Coach Education Program Needs. The Online Journal of Sport Psychology . 2003;5(1):13 - 18.
16. Nurul Jannat R.A.J.A. and K.E.E. Kang Mea. Influence of Playing Experience and Coaching Education on Coaching Efficacy among Malaysian Youth Coaches. World Applied Sciences Journal 30 (Innovation Challenges in Multidiciplinary Research & Practice). 2014:414 - 419.
17. Brislin RW. The wording and translation of research instruments. In: Lonner WJ, Berry JW (eds) Field methods in cross-cultural research. Beverley Hills, CA, Sage Publications; 1986.
18. Fisher, F and K. Corcoran. Measures for Clinical Practice. 2 ed. The Free Pree Pushlishing, New York; 1994.
19. Kavussanu, M., I.D. Boardley, N. Jutkiewicz, S. Vincent and C. Ring. Coaching Efficacy and Coaching Effectiveness: Examining Their Predictors and Comparing Coaches' and Athletes' Reports. The Sport Psychologist. 2008:383 - 404.